

احمد ضیا سپهر صدیقی:

"تجدید آرایش ارتجاع بنیادگرای افراطی وضعیت امنیتی -

نظامی کشور را پیچیده تر ساخته است"

در این روزها پیوسته گزارشهایی از بدتر شدن وضع امنیتی کشور و تشدید حملات هراس افگنی در رسانه ها و شبکه های اجتماعی بازتاب مییابند که باعث نگرانی جدی مردم گردیده اند. با آنکه مردم انتظار دارند تا مقامات مسؤل دولت افغانستان در مورد وضعیت امنیتی - نظامی کشور، چگونه گی انکشافات بعدی آن و تدابیری که برای بهشد وضعیت جاری اتخاذ میگردد معلومات دقیق ارایه بدارند، اما برخلاف خواست مردم، دولت سکوت را ترجیح داده به روش پنهان کاری ادامه میدهد.

سازمان ملل در گزارش خود، سال ۲۰۱۴ را پس از ۲۰۱۱ خونین ترین سال از زمان سقوط طالبان در ۲۰۰۱ خواند که در طول آن، ۳۶۹۹ غیرنظامی کشته شدند. با آنکه ماموریت هیئت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما) برای یک سال دیگر تمدید شده است، اما نیکولاس هیسم، گفت که با توجه به تغییرات به وجود آمده در افغانستان و آغاز "دهه تحول" در این کشور، تمامی فعالیتهای سازمان ملل در افغانستان بررسی می شود.

از گزارشها، مصاحبه ها و تبلیغاتی که در بحبوحه سفر رسمی و کاری رئیس جمهور اشرف غنی و عبدالله عبدالله رئیس اجرائی حکومت افغانستان، به امریکا راه اندازی شده است استنباط میگردد که، اغلب مقامهای بلند پایه نظامی به این نظر اند که در شرایط کنونی، نیروهای امنیتی کشور موفق به تأمین امنیت سراسری بدون همکاری و تشریک مساعی قوتهای نظامی خارجی نیستند و در همین راستا مذاکرات و رفت و آمد ها بین رهبری دولت افغانستان و امریکا - ناتو جریان دارد.

از اظهار نظرهای مقامات بلند رتبه دولت امریکا، بر میآید که دولت امریکا تصمیم ندارد تا نیروهای نظامی خود را از افغانستان خارج سازد، یا آنها را کاهش دهد. مقامهای مسؤل دولت امریکا گفته اند که " دولت امریکا در مورد سرعت خروج نیروهای خود از افغانستان بازنگری می کند". احتمالاً شمار زیاد نزدیک به ده هزار سرباز امریکایی که فعلاً در افغانستان حضور

دارند تا چند سال آینده در کشور باقی خواهند ماند. در حال حاضر بیشتر از دوهزار سرباز امریکایی مصروف فعالیت‌های نظامی در کشور اند. تحلیل وضعیت نشان میدهد که، ظاهراً به منظور مهار کردن فعالیت‌های القاعده و شبکه‌های تروریستی و زیر نظر داشتن فعالیت‌های دولت اسلامی "داعش"، که در حال پاگیری در افغانستان اند، به شمار نیروهای امریکایی در افغانستان طی سالهای آینده افزایش بعمل خواهد آمد.

نماینده ویژه سازمان ملل برای افغانستان در مورد روند صلح در کشور گفت: "شرایط مناسبی به وجود آمده که می‌تواند منجر به پیشرف گفت‌وگوهای صلح میان دولت افغانستان و طالبان شود." آقای هیسسم تاکید نمود که، سازمان ملل "گفت‌وگو صریح خود با طالبان را در مورد دسترسی به کمک‌های انسان‌دوستانه و حقوق بشری ادامه می‌دهد." اما در شرایط موجود اگر از یک سو در نتیجه مذاکرات میان دولت‌های افغانستان و پاکستان و تلاش‌های دولت چین و سازمان ملل، انتظارات تازه در رابطه به ختم پروژه طالبان و پیوستن برخی حلقات داخلی تحت کنترل گروه رهبری طالبان به دولت اسلامی افغانستان بمنظور تأمین "صلح گذرا"، میان مردم ایجاد گردیده است، از سوی دیگر نگرانی مردم از رو برو شدن افغانستان با خطر تازه وارد دیگر، روز به روز جدی تر می‌شود.

دولت افغانستان و متحدان و حامیان بین‌المللی آن، خطر "داعش" را بوضوح درک مینمایند و نباید آنرا نادیده گیرند.

از دید ما رهبری "دولت وحدت ملی!" افغانستان، امکانات و ریزرف‌های قابل ملاحظه را برای تکمیل، تجهیز و بسیج نیروهای نظامی و امنیتی افغانی در امر مقابله با خطرات "داعش" در اختیار دارند و میتوانند علاج فاجعه "داعش" را قبل از وقوع آن بگیرند.

بدون تردید باید گفت که دیگر پروژه داعش در افغانستان یک فرضیه تلقی نمی‌گردد، فکته‌ها، علامات و نشانه‌های بسیاری نشان میدهند که "داعش" بمنزله یک پروژه جدید تروریستی سازمان‌داده شده در حال فعال شدن است. با فهم اینکه طالبان دیگر گروه منسجم و تحت رهبری واحد نیستند، بسیار محتمل است که نیروهای پراکنده طالبان یکجا با برخی جنگسالاران و تعدادی از گروه‌ها و قوماندانهای جهادی - مافیایی کنار گذاشته شده از قدرت دولتی (که از رهبری سیاسی احزاب و تنظیم‌های قبلی خود بریده اند)، داعش را برای تحقق اهداف خود موثرتر بدانند و جذب آن شوند، به ویژه در شرایط کنونی که تبلیغات آنها هم در سطح جهانی و هم در داخل کشور زیاد است.

توجه باید داشت که خطوط همفکری گروه های بنیادگرای ارتجاع مذهبی، طالبان و دولت اسلامی " داعش " باهم نزدیک اند و مرز قرمز میان آنها وجود ندارد. در این رابطه، نیکولاس هیسم، نماینده ویژه سازمان ملل در افغانستان در جلسه اخیر شورای امنیت این سازمان گفت: "ارزیابی ما نشان می دهد که حضور این گروه (داعش) در افغانستان نگران کننده است، اما اهمیت داعش در افغانستان مربوط به توانایی های ذاتی آن در این کشور نیست، بلکه این ظرفیت داعش در گردآوری گروه های انفرادی شورشی زیر یک چتر است که نگرانی بیشتری ایجاد می کند." مزید به آن در گزارش دبیرکل سازمان ملل آمده که "شماری از فرماندهان طالبان وفاداری خود را به داعش اعلام کرده اند و تعداد فزاینده دیگری از آنها نیز در تلاش کسب حمایت مالی و همکاری با داعش هستند".

جابجایی نیروهای جدید و تازه نفس در برخی محلات کشور و بیعت تعدادی از قوماندانهای مربوط به طالبان به دولت اسلامی " داعش " گواه آن است که سازمان دهنده گان و تمویل کننده گان پروژه " داعش " میخواهند برای جلوگیری از فشار فزاینده غرب در عراق و سوریه، جبهات تازه ای را در دیگر کشورهای اسلامی از جمله افغانستان باز کنند و بار دیگر آتشی را که زیر عنوان " جنگ علیه ائتلاف کشورهای غربی به رهبری ناتو - آمریکا و دولت دست نشانده آن " در افغانستان افروخته اند (و این نبرد دارد به بن بست می رسد) با تجدید آرایش نیروهای ارتجاعی افراطی دوباره تازه سازند . نباید اجازه داد که دولت افغانستان نقش هیزم کش را در این آتشکده بدوش گیرد و کشورمان به دهلیز انتقال شبکه های ارتجاع بنیادگرای افراطی به کشورهای آسیای میانه مبدل گردد.

با استفاده از تجربه عراق و سوریه، آمریکا و کشورهای اروپایی این منطق ساده را خوب درک مینمایند که با سیاه و سپید کردن نیروهای جنگی ارتجاعی افراط گرا در افغانستان، نمیتوانند به اهداف خود برسند. اگر نیروهای متواری " داعش " به افغانستان انتقال گردند و آنها بتوانند پایگاهی در این کشور بیابند خطری که منافع کشورهای غرب را تهدید خواهد کرد بزرگتر و قیمت تر از آن چیزی است که در یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱ اتفاق افتاد.